

Že pak podepsání takového výrobku vlastním jménem nemůže zakládati přestupek dle § 47 č. 2 zák. č. 218/1926 Sb. n. s. není potřebí se šířiti. Není tudíž odvolání v žádném směru důvodné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce opíral žalobce své žalobní nároky o předpisy zákona o původském právu ze dne 24. listopadu 1926, č. 218 Sb. z. a n., a to nárok na náhradu škody o § 57 a nárok z obohacení o § 58 řeč. zák. Prvním předpokladem takovýchto nároků jest však, že šlo o dílo, které je a může býti předmětem původského práva ve smyslu § 1 a § 4 původ. zák., tu jmenovitě podle odst. 2 č. 6 nebo 7 řeč. zák. Že jde o takovéto dílo umělecké hodnoty, jakou původské právo předpokládá, musí žalobce nejen tvrditi, ale i po skutkové stránce náležitě doložiti, aby bylo zřejmé, proč je za takové dílo považuje. Teprve toto jeho tvrzení má býti, je-li potřebí, přezkoumáno v průvodním řízení.

V souzeném případě však žalobce dotčené své povinnosti nedostal, nýbrž se po výtce obíral jenom otázkou svého původství a pak otázkou zásahu žalovaných a jejich závadného jednání, kteréžto otázky by však mohly míti význam a přijíti na přetřes teprve na druhém místě. V žalobě a také v dalším řízení mluvil žalobce jen o svých plánech, jako by jakékoli plány od něho pocházející již pro tuto skutečnost požívaly ochrany dotčeného zákona. Teprve v dalším svém přednesu, kde opětně dovozuje závadnost jednání žalovaných s hlediska §§ 16, 31, 32 a 33 uved. zák. se uvádí, že žalovaní napodobovali nebo dali napodobiti jeho dílo »stavitelského umění« stavbou. Že o takové dílo šlo a proč je za takové dílo označuje, žalobce ani tím nenaznačuje a neuvádí skutečnosti, jež by s tohoto hlediska mohly a měly býti přezkoumány znaleckým posudkem, a důkaz znalcem na tomto místě ani nenabízí.

Podle vylíčeného stavu věci dopadla ovšem i průvodní usnesení, jimiž byl přípuštěn znalecký důkaz. Vše to se týká jen otázek původství a zásahů, nic však neobsahuje to, čím by se doličovala ona umělecky hodnotná povaha příslušných plánů, která je předpokladem původského práva a jeho ochrany.

Za toho stavu věci, když žalobce tento první předpoklad nároku dovozovaného z původského práva o žádné skutkové okolnosti a žádná tvrzení neopřel, nebylo zde ani podkladu pro posudek znalce nebo znaleckého sboru; žalobcovy nároky postrádají tedy dotčeného hlavního podkladu hmotněprávního a jsou všechny jeho námitky uplatněné v opravném řízení zcela bezdůvodné. Platí to zejména též o všech námitkách, jež uplatňuje v dovolání, nechť se týkají řízení nebo právního posouzení.

Čís. 16378.

Není-li nic jiného ujednáno, přechází nebezpečí nahodilé zkázy věci prodané s výhradou práva vlastnického jejím o d e v z d á n í m kupiteli.

V témže smyslu: rozh. č. 5391 Sb. n. s.

V opačném smyslu: rozh. č. 853 Sb. n. s.

Proti žalobě, jíž se žalující firma na žalovaném domáhá zaplacení 17.006 Kč 25 h s přísl. za dodané zboží (lahve), namítl žalovaný mimo jiné, že k zboží, které mu žalobkyně dodala, nepříslušelo žalovanému vlastnictví, ježto si žalující firma při objednávce i při účtování vyhradila k prodanému zboží vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny a že veškeré dodané lahve byly při požáru dne 4. dubna 1931 úplně zničeny. Jde proto zkáza lahví na účet firmy, neboť lahve nebyly pojištěny a žalovaný od pojišťovny neobdržel za zničené zboží náhrady. S o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d zamítl žalobu. D ů v o d y: Jde o to, zda jest žalovaný povinen zaplatiti prodané a jemu dodané zboží, jež podle vlastního tvrzení žalující firmy zůstalo jejím vlastnictvím a které při požáru domu žalovaného dne 4. dubna 1931 bylo zničeno. Ježto nebylo tvrzeno ani prokázáno, že žalovaný zavinil požár nebo zničení lahví, nutno tuto příhodu pokládati za pouhou náhodu, jež podle § 1311 ob. obč. zák. stíhá toho, v jehož jmění se udála. Nelze také žalovanému přičítati k vině, že zboží včas nevrátil, ač k tomu byl zástupcem žalující firmy dopisem ze dne 2. dubna 1931 vyzván, neboť požár vypukl před uplynutím třídenní lhůty v uvedeném dopise stanovené. Ježto zboží zůstalo vlastnictvím žalující firmy, stíhají ji podle § 1311 obč. zák. následky nahodilé zkázy, a není proto po právu její nárok na zaplacení zboží. Po právní stránce jest tomu právě tak, jako kdyby bylo zboží zničeno požárem před jeho odesláním. Není proto žalobní nárok odůvodněn.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek soudu první stolice.

D ů v o d y:

Je především řešiti otázku, koho stíhá nebezpečí nahodilé zkázy věci prodané a odevzdané kupiteli s výhradou vlastnického práva prodávatele. Odvolací soud řešil tuto otázku pouze s hlediska § 1311 obč. zák. a došel k názoru, že nebezpečí stíhá prodávatele. Názor odvolacího soudu jest mylný, poněvadž tu nemají ustanovení o věcném právu významu, nýbrž ustanovení o smluvním poměru mezi smluvci, tedy §§ 1064 a 1051 obč. zák. resp. čl. 345 obch. zák., protože tu na obou stranách šlo o obchod, podle kterýchžto ustanovení nebezpečí za náhodné zničení věci přešlo již odevzdáním věci na kupitele. Na tom nic nemění výhrada vlastnického práva pro prodávatele, protože takováto výhrada znamená jen to, že prodávatel má právo volby v případě nezaplacení kupní ceny a že může v mezích sjednané výhrady žádati zpět prodané věci. Pokud však toto právo není uplatněno a pokud po jeho uplatnění nejsou věci prodané a kupiteli odevzdané vráceny prodávateli, zůstanou v účinnosti řečená zákonná ustanovení §§ 1064 a 1051 obč. zák. a čl. 345 obch. zák. podle nichž nebezpečí stíhá kupitele. Nebezpečí náhodné zkázy přešlo proto odevzdáním věci na kupitele, a nemění na tom nic vyhrazené právo vlastnické, které znamená pouze to, že prodávatel má právo žádati zpět prodané věci. Vrácení věci prodávateli se

však neuskutečnilo. Tento názor jest podepřen i ustanovením § 915 osnovy nového občanského zákona. Při vyličeném právním stanovisku není proto rozhodující, zda kupitel byl v prodlení s placením kupní ceny či nikoliv, a ani nebylo potřebí se zabývatí otázkou zavinění a bezdůvodného obohacení. Odůvodněnému dovolání bylo proto vyhověno.

Čís. 16379.

Pokud může balení určitého druhu zboží do obalu určité formy podle poměru jednotlivého případu býti chráněno zákonem proti nekalé soutěži (zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 8. října 1937, Rv I 660/37.)

Žalující firma F. L., továrna speciálních cukrovinek v P., se na žalované firmě »O.«, továrna na čokoládu, akc. spol. v P., domáhá žalobou, že žalovaná firma jest povinna zdržeti se soutěže balením šumivých prášků trojúhelníkového tvaru, zdržeti se v reklamě užívání vyobrazení trojúhelníkových sáčků pro šumivé prášky, že žalobkyně jest oprávněna uveřejniti rozsudek do jednoho roku po jeho pravoplatnosti na útraty žalované firmy a že žalovaná jest povinna zaplatiti žalující firmě za utrpěné příkoří a jiné osobní újmy 10.000 Kč. K odůvodnění žaloby přednesla: Obě sporné strany vyrábějí a prodávají mimo cukrovinky i šumivé bonbony a prášky. Roku 1924 zavedla žalobkyně pro šumivé prášky obal tvaru trojúhelníku, aby se její výrobky lišily od balení užívaného jinými soutěžiteli a aby měla pro sebe charakteristický tvar balení šumivých prášků. Šumivé prášky takto balené dosáhly velké obliby a způsob balení šumivých prášků se u zákazníků stal pro podnik žalující firmy příznačným. Na reklamu a propagandu způsobu balení šumivých prášků žalobkyně mnoho věnovala a v reklamě poukazovala výslovně na trojhranné sáčky. Obaly v trojhranných sáčcích nejsou sice stejně provedeny co do barvy, textu a kreseb, ale všem obalům žalující firmy jest společný tvar trojúhelníku. Zákazník mající na mysli její výrobky žádá »trojhránky« nebo »trojúhelník«, anebo »trojúhelníkové šuměnky«. Žalobkyně jest jediná, která balí šumivé prášky do trojhranných sáčků, a ostatní soutěžitelé zařízení žalující firmy respektují a balí proto šumivé prášky zcela odlišně. Roku 1935 uvedla žalovaná do obchodu šumivé prášky rovněž balené do trojhranných sáčků, zřejmě proto, aby napodobila balení žalující firmy, a žalovaná pro své šumivé prášky dělá reklamu s vyobrazením trojhranného balení. Dokonce i užívá na sáčcích barvy, které užívá žalobkyně. Tím ohrožuje soutěžní výsadu nebo državu žalující firmy, neboť zákazníci, jimž se nabízí zboží žalovanou firmou, mají za to, že jest jim nabízeno zboží žalobkynino. Balení užívané žalovanou firmou jest způsobitelné oklamati zákaznictvo o původu (provenienci) zboží, neboť již sám způsob balení šumivých prášků uvádí zákaznictvo v souvislost s podnikem žalující firmy. Zneužití myšlenky žalující firmy a nákladů na realizování její myšlenky ohrožuje a podkopává žalovaná firma soutěžitelskou pozici žalobkyninu,